

Ανδρέας Θεοφίλου – Ευτύχης Μπιτσάκης

Τα πυρηνικά του Ιράν και οι διεθνείς τρομοκράτες

Η αρνητική έκθεση της Διεθνούς Υπηρεσίας Ατομικής Ενέργειας, η οποία κατηγορεί το Ιράν ότι δεν συνεργάζεται για να αποσαφηνίσει αν επιδιώκει να αναπτύξει πυρηνική τεχνολογία για ειρηνικούς σκοπούς ή για να κατασκευάσει πυρηνικές βόμβες, όξυνε την κρίση που κλιμακώνεται τον τελευταίο καιρό. Η αμερικανική κυβέρνηση δηλώνει ότι πρώτη επιλογή είναι η διπλωματία. Ταυτόχρονα δεν αποκλείει τους βομβαρδισμούς, ακόμα και τη χρήση πυρηνικών. Επίσης, ως εξαγωγείς δημοκρατίας, αμερικανοί επίσημοι δηλώνουν ότι επιδιώκουν την «αλλαγή καθεστώτος» στο Ιράν. Μετά τη Γιουγκοσλαβία, το Ιράκ και το Αφγανιστάν, οι ΗΠΑ σχεδιάζουν νέο πόλεμο. Πρόσχημα: τα πυρηνικά του Ιράν! Ποια πυρηνικά;

Πρώτο λοιπόν ερώτημα. Μπορεί το Ιράν να αποκτήσει πυρηνικές βόμβες και να απειλήσει τις ΗΠΑ; Ας δούμε αυτή την πλευρά του προβλήματος.

Το Ιράν καθώς και το Ιράκ έχουν υπογράψει τη συνθήκη μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων του ΟΗΕ. Έτσι όλες οι πυρηνικές τους δραστηριότητες είναι κάτω από τον έλεγχο της Διεθνούς Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας. Ο εμπλουτισμός ουρανίου δεν είναι κάτι που απαγορεύεται βάσει αυτών των συμφωνιών. Η ανάπτυξη αυτής της τεχνολογίας εντούτοις δίνει τη δυνατότητα στη χώρα που την έχει να τη χρησιμοποιήσει για υψηλό εμπλουτισμό του Ουρανίου ώστε να το χρησιμοποιήσει για την κατασκευή πυρηνικών όπλων. (Σημειώνουμε εδώ ότι το καθαρώς επιστημονικό μέρος της κα-

τασκευής των πυρηνικών όπλων σήμερα είναι γνωστό και μπορεί να βρει κανείς λεπτομέρειες στη διεθνή βιβλιογραφία.) Άλλο όμως ο εμπλουτισμός κατά 2 έως 4% που απαιτείται για τους αντιδραστήρες, και άλλο ο εμπλουτισμός κατά 99% που απαιτείται για μια αποτελεσματική πυρηνική βόμβα. (Σημείωση: Το φυσικό Ουράνιο μετά την επεξεργασία του σε μεταλλική μορφή περιέχει μόνο 0,7% Ουράνιο-235, που είναι το σχάσιμο υλικό. Το υπόλοιπο, που είναι Ουράνιο-238, δεν είναι σχάσιμο). Αλλά με μια ή δυο βόμβες δεν είναι εύκολο μια χώρα να αξιοποιήσει την πυρηνική της απειλή για να αποκτήσει πολιτικά οφέλη. Είναι απαραίτητο να έχει πολλές πυρηνικές βόμβες. Επίσης πυραύλους ακριβείας κρυμμένους σε υπόγεια οχυρά μεγάλου βάθους με επικοινωνία μεταξύ τους. Για την αποφυγή βομβαρδισμού των πυραύλων, είναι απαραίτητο οι τύραυλοι αυτοί να μεταφέρονται από οχυρό σε οχυρό υπογείως, με μια άτακτη μετακίνηση, ώστε να μην είναι προβλέψιμη η ακριβής θέση τους. Τέτοιον όμως είδους τεχνολογικά επιτεύγματα χρειάζονται χρόνο. Έτσι τα πυρηνικά του Ιράν κάθε άλλο παρά αποτελούν κίνδυνο για τις ΗΠΑ.

Το γεγονός ότι το Ιράν δεν είναι δυνατόν να γίνει πυρηνική δύναμη βεβαιώνεται και από την ίδια την Διεθνή Επιτροπή Ατομικής Ενέργειας, η οποία εκτιμά ότι το Ιράν έχει εμπλουτίσει μικρές ποσότητες ουρανίου με καθαρότητα 3,6%, ενώ η πυρηνική βόμβα απαιτεί, όπως σημειώσαμε, καθαρότητα 99%.

Για ποια απειλή μιλούν λοιπόν οι ΗΠΑ; Αλλά το σενάριο του Ιράν θυμίζει ένα παρό-

μοιο, σχετικό με το Ιράκ. Σήμερα είναι πλέον γνωστό ότι οι ΗΠΑ σχεδίαζαν επίθεση εναντίον του Ιράκ, ως πρώτο βήμα για τη διείσδυση στη Μέση Ανατολή. Πρόσχημα: Η αποκατάσταση της Δημοκρατίας στο Ιράκ και η καταστροφή των πυρηνικών και των βιολογικών όπλων του Σαντάμ. Αλλά όπλα δεν υπήρχαν και δεν βρέθηκαν, παρά τις συστηματικές έρευνες των αρμοδίων του ΟΗΕ. Αυτό το ήξεραν από τα πριν οι ηγέτες των ΗΠΑ. Όσο για τη δημοκρατία, βλέπουμε τα αποτελέσματα: συνεχιζόμενος πόλεμος, απαρχές εμφυλίου πολέμου, βασανιστήρια και Γκουαντανάμο.

Τι επιδιώκων οι ΗΠΑ με την εισβολή στο Ιράκ; Πρώτο, τον έλεγχο της πλουσιότερης σε πετρέλαιο περιοχής του πλανήτη (όπως είναι γνωστό, τα ενεργειακά αποθέματα των ΗΠΑ σε πετρέλαιο επαρκούν για λίγα χρόνια, με τον σημερινό ρυθμό άντλησης). Πρώτο, λοιπόν, τα ενεργειακά αποθέματα του Ιράκ και γενικότερα της Μέσης Ανατολής και της Κεντρικής Ασίας. Δεύτερο, άνοιγμα των δρόμων για τον έλεγχο στρατηγικών περιοχών στην πορεία των ΗΠΑ για παγκόσμια ηγεμονία.

Και τώρα η ιστορία επαναλαμβάνεται (αλλά και αυτή τη φορά ως τραγωδία, και όχι ως φάρσα – για να θυμηθούμε τον Μαξ) με το Ιράν. Βέβαια η κυβέρνηση του Ιράν επιμένει ότι επιδιώκει να αναπτύξει πυρηνική τεχνολογία για ειρηνικούς σκοπούς. Αλλά κατά την Κυρία Ράις, η «κακή διαγωγή» του Ιράν δεν επιτρέπει να το εμπιστευθούμε. Δίκη λοιπόν προθέσεων και τιμωρία, ενδεχομένως και με πυρηνικό βομβαρδισμό, ακόμα και χωρίς την έγκριση του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Ας επανέλθουμε στην περίπτωση του Ιράκ και ας υπενθυμίσουμε ότι ούτε πυρηνικά υλικά και εγκαταστάσεις βρέθηκαν, ούτε βιολογικά όπλα, παρά τις εμπεριστατωμένες

έρευνες. Εξάλλου, όπως γράψαμε σε άρθρο πριν από την εισβολή (*Ουτοπία, Οκτώβριος-Νοέμβριος 2002*), οι διάφορες υπηρεσίες των ΗΠΑ, παρά τις αντίθετες διακηρύξεις, ήξεραν πολύ καλά ότι τέτοια όπλα δεν θα έβρισκαν. Το ότι το Ιράκ είχε κάποιο πρόγραμμα ανάπτυξης πυρηνικών όπλων δεν ήταν μυστικό. Πλην όμως, από το 1991 όλες οι στρατιωτικές φύσης δραστηριότητες του Ιράκ ήταν υπό αυστηρή παρακολούθηση, με κατασκοπευτικά αεροπλάνα και δορυφόρους, ενώ οι εισαγωγές του ελέγχονταν σχολαστικά. Ακόμη και η εισαγωγή μολυβδίων ήταν απαγορευμένη, για να μη χρησιμοποιηθεί ο γραφίτης τους για υλικό επιβράδυνσης στους πυρηνικούς αντιδραστήρες του.

Το προηγούμενο του Ιράκ είναι χαρακτηριστικό: Ο πυρηνικός αντιδραστήρας του, που αποτελούσε το πρώτο βήμα για το πυρηνικό του πρόγραμμα, είχε βομβαρδιστεί από το Ισραήλ τον Ιούνιο του 1981, πριν καν αποπερατωθεί. Έτσι το πυρηνικό πρόγραμμα του είχε ουσιαστικά ξηλωθεί πριν καν αρχίσει. Και βέβαια η ενέργεια αυτή του Ισραήλ θεωρήθηκε νόμιμη άμυνα. Το Ισραήλ πάνοπλο με πυρηνικά, όχι όμως και οι γείτονες.

Το Ισραήλ είχε λοιπόν «δικαίωμα» να βομβαρδίζει προκαταβολικά τη γειτονική χώρα, ώστε να μην αποκτήσει (αν θα μπορούσε να αποκτήσει) πυρηνικές βόμβες. Αλλά ίδιο το Ισραήλ διέθετε σημαντικό πυρηνικό οπλοστάσιο και ούτε καν είχε υπογράψει τις συνθήκες μη διάδοσης των πυρηνικών όπλων. Πού ήταν λοιπόν η «ενυαισθησία» των ΗΠΑ; Εκτός από τη σιωπή της «υπερδύναμης», ελάχιστοι έχουν ασχοληθεί έκτοτε με τα πυρηνικά όπλα του Ισραήλ, που το πυρηνικό του δυναμικό, σύμφωνα με ορισμένους αναλυτές, είναι μεγαλύτερο από της Αγγλίας. Οι ΗΠΑ, που κόπτονται για τα ανύπαρκτα πυρηνικά του Ιράν, ας εξηγή-

σουν γιατί ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκαν για τα πυρηνικά του Ισραήλ.

Το γειτονικό Ισραήλ διαθέτει ένα τεράστιο πυρηνικό οπλοστάσιο. Εξάλλου με έμμεσο τρόπο κυβερνητικοί και στρατιωτικοί παράγοντες της χώρας αυτής παραδέχτηκαν ότι διαθέτουν πυρηνικά όπλα. Οι *Sunday Times* το 1986 δημοσίευσαν μικροφίλμ και προσωπικές μαρτυρίες του πυρηνικού τεχνικού Βανούνου, που εργαζόταν στις υπόγειες πυρηνικές εγκαταστάσεις της ερήμου της Negev. Αλλά κανένα μέλος του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ δεν ζήτησε ποτέ την καταστροφή των πυρηνικών όπλων του Ισραήλ, που σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις δεν είναι μόνο πολλά σε αριθμό αλλά είναι και εξελιγμένης τεχνολογίας. Το πυρηνικό οπλοστάσιο του Ισραήλ περιλαμβάνει: θερμοπυρηνικές βόμβες διαφόρων μεγεθών και πυραύλους μεγάλης ακριβείας. Σε μερικές περιπτώσεις με βεληνεκές τόσο μεγάλο ώστε να μπορούν να πλήξουν στόχους που βρίσκονται στη Μόσχα. Βόμβες νετρονίου που μπορεί να εξοντώσουν μαζικά πληθυσμούς χωρίς να πληγούν τα κτίρια και τα άλλα οικονομικά αγαθά, σύμφωνα με τη σχετική διαφήμιση. Εκτός από τα πυρηνικά, το Ισραήλ είναι σε θέση να κατασκευάσει όπλα χημικού και βιολογικού πολέμου σε μικρό χρονικό διάστημα, όπως και κάθε χώρα για την οποία δεν υπάρχει εμπόριο πρώτων υλών.

Γιατί λοιπόν το Ιράν είναι «τρομοκράτης», ενώ το Ισραήλ απολαμβάνει γενικής ασυλίας; Οι λόγοι της επιθετικότητας των ΗΠΑ είναι, όπως σημειώσαμε, διπλοί: Το Ιράν είναι η τέταρτη χώρα στον κόσμο σε αποθέματα πετρελαίου. Ταυτόχρονα, βρίσκεται στο δρόμο που αρχίζει από το Ιράκ και καταλήγει στο Αφγανιστάν και στις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες της Κεντρικής και Νότιας Ασίας. Πετρέλαιο και φυσικό

αέριο και δρόμοι του πετρελαίου και του φυσικού αερίου. Περικύκλωση της Ρωσίας και πορεία προς τα σύνορα της Κίνας. Αυτοί είναι οι λόγοι της αμερικανικής επιθετικότητας και όχι τα ανύπαρκτα πυρηνικά ή η «αποκατάσταση της Δημοκρατίας».

Το Ιράν έχει ένα αντιδραστικό-θεοκρατικό καθεστώς, θύμα του οποίου είναι ο ίδιος ο λαός αυτής της χώρας. Ο αντιαμερικανισμός του ιερατείου είναι αντιδραστικός – δεν συνιστά μια αντι-ιμπεριαλιστική και δημοκρατική ιδεολογία. Όμως: Ποιοι είναι υπεύθυνοι για την κατάσταση στο Ιράν; Στη χώρα αυτή είχε πραγματοποιηθεί μια δημοκρατική επανάσταση. Όμως η CIA και οι Άγγλοι ανέτρεψαν το 1953 τον νόμιμο ηγέτη του Ιράν, τον Μοσαντέκ, και επέβαλαν το αντιδραστικό καθεστώς του Σάχη Ρεζά Παγλεβί. Το μεσαιωνικό ιερατείο, με επικεφαλής τον Χομεϊνί, ιδιοποιήθηκε την εξέγερση εναντίον του Σάχη, και επέβαλε ένα τρομοκρατικό-θεοκρατικό καθεστώς, εξοντώνοντας τους Μουζαχεντίν, τους Φενταγίν και τους Κομμουνιστές. Οι εικαίσθητες ψυχές των ΗΠΑ παρακολούθησαν απαθείς τη σφαγή και την κυριαρχία του ιερατείου. Ο πόλεμος Ιράν-Ιράκ (1980-1988) ενίσχυσε το αντιδραστικό καθεστώς αυτής της χώρας. Και οι σημερινές απειλές των ΗΠΑ και των «πρόθυμων» θα ενισχύσουν ακόμα περισσότερο τους μουλάδες και το μεσαιωνικό-φιλοκαπιταλιστικό καθεστώς τους.

Ποιοι μιλούν λοιπόν για τρομοκρατία και Δημοκρατία; Οι ΗΠΑ, ο μεγαλύτερος τρομοκράτης κατά τον Τσόμσκι. Πράγματι, ας θυμίσουμε τα γεγονότα: Βομβαρδισμός της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι (1945) όταν η Ιαπωνία ήταν έτοιμη να συνθηκολογήσει. Στόχος: η τρομοκράτηση της Σοβιετικής Ένωσης. Πόλεμος της Κορέας. Πόλεμος του Βιετνάμ, με εκατομμύρια νεκρούς και καταστροφή του οικοσυστήματος αυτής

της χώρας με τα χημικά όπλα. Τοπικοί πόλεμοι, δικτατορίες, σφαγή των δημοκρατών στην Ινδονησία κ.λπ. Και τώρα: Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Αφγανιστάν και προετοιμασία για το Ιράν. Πόλεμος εναντίον όλων, μετά την 11η Σεπτεμβρίου.

Τελικό ερώτημα: Πρέπει λοιπόν να αποκτήσει πυρηνικά και το Ιράν; Το ερώτημα είναι παραπλανητικό. Η διασπορά των πυρηνικών αυξάνει τους κινδύνους. Αλλά το πρόβλημα είναι άλλο: Σήμερα 40 περίπου χώρες κατέχουν το πυρηνικό όπλο. Μόνο οι ΗΠΑ διαθέτουν περίπου 14.000 πυρηνικές κεφαλές. Παρά τις κατά καιρούς «Συνθήκες» και «Συμφωνίες» για μείωση των πυρηνικών βομβών, δύο τόνοι καθαρής τρινιτρογλυκερίνης (δυναμίτη) αιωρούνται επί

τας κεφαλάς δικαίων και αδίκων σε ολόκληρο τον πλανήτη. Λοιπόν; Αν οι ΗΠΑ ενδιαφέρονταν για τη διεθνή ασφάλεια, θα έπαιρναν την πρωτοβουλία για τη γενική απαγόρευση και την καταστροφή των πυρηνικών όπλων. Όμως μέχρι το 1995 είχαν πραγματοποιηθεί 2.035 πυρηνικές δοκιμές, που μόλυναν για εκατομμύρια χρόνια ολόκληρο τον πλανήτη. Εξάλλου, τα κατάλοιπα των πυρηνικών αντιδραστήρων μολύνουν και θα μολύνουν το έδαφος, τους ωκεανούς και τον υδροφόρο ορίζοντα, συμπληρώνοντας τις συνέπειες των σύνεργων του πολέμου, πυρηνικών, χημικών και βιολογικών.

Η πύλη της κόλασης έχει ήδη ανοίξει. Ελπίδα; Η αφύπνιση των λαών.